

פּוּ:

עין משפט
גד מצוה

בג א מיי' פיי'ד מ'הל'
שחט'ה ה'ל' ה' עוש'ם
י'ד ס'י' כח טע'ף ט' ו'בר'ד
א'לס'ם ע'וד נפ' ע'ר'י
פ'סח'ים ק'ו'ן:]
ב'ד ב' מ'י' פ'י'ד מ'הל'
ב'ר'כ'ו' ה'ל' ה' ו'ע'י'ן
ב'ה'ש'מ'ת ו'ב'ר'כ'י' ס'מ'ג ע'ש'ן
כ' ע'וש'ם א'ל'ח ס'י' ק'ש'ט
ס'ע'י'ף א'ל':

שיימה מקובצת

אם אמרו ספק טומאה
לטהר. (נ"ב ע"י תוס'
בכורות דף (כ') [יט] ע"א
[ד"ה ר"י]:)

דבינו גרשום

[illegible][illegible]

(א) יאמרו ספק איסור לדתיה.
וא"ת צ"ל אין מעמידין
לעושה ויחזיק בזה חכמינו

חסידים עולים בשמותיהם עיר נשטתין לה
 אסא אין ריב נשטתים אי"ז מיעוטא דג
 ריב אפילו פלגא ופלגא ממי: **רדכ**
 גלוע האב אז לא הכא דאזערין לח
 חסידים חורא פרי הנפן אכל ע
 נצריך אין גמר וצריך לנרן ארוא
 ממך שובא לחאן דמבצר אכסא קמא
 אין נראה דנרין לנרן בכל פסם במ
 יודע עס ארואים לנרן חורא פרי הנפ
 וטחיו וקו א חורא ששן וציאן טע
 עזד שיהו רעבים ושוב לא יוכלו לנרן
 דאס לרישין לנרן ברבא המון נשיא
 ורבי יורא אכלו סליקו תנא מקמייהו
 אמרין לא חורא ריין דלא עסי ברבא
 לנרן ברבא המון אכל דנשיא בחסד
 למפרע וכשואו חורא מנרן ל
 להפליג וליתן עמו רחוק ואזי יודע
 יומא דג (ג) דאמר דינר עס אכלו
 שפסגא ויין הלכה כאותה שחורא
 צריך לנרן אפילו ברבא נחמ

כסוי הדם פרק ששי חולין

יובא. ויצימות צפ' צתרא ודף
ופלגא וטעם דספק טומאה
יסור אם היה תרומה מפרש
שאין זו דעת לישאל גמרינן

סמוך מיעוטא לחזקה ואיתרע ליה רובא ^א 16
אמרו ספק טומאה לטהר יאמרו ספק איסור
להתיר הורה רבי כר"מ והורה רבי כחכמים
^ב 16 ה' מניייהו דאחריתא תא שמע דרבי אבא
בריה דרבי חייא בר אבא ורבי זורא הוו קיימי
בשוקא דקיסרי אפתחא דבי מדרשא נפק
לבי אמי אשכחינהו אמר להו לאו אמינא
רבי בעידן בי מדרשא לא תקימו אבראי
דילמא איכא אינש דמיצטרבא ליה שמעתא
ואתי לאיטרודי רבי זורא על רבי אבא לא
על יתבי וקא מיבעיא להו הי מניייהו
אחריתא אמר להו רבי זורא לא שבקתון לי
דאישייליה לסבא דילמא שמיע ליה מאבוב
ואבוב מנינה דרבי יוחנן ^ג 16 דרבי חייא בר אבא
כל תלתין יומין קא מהדר תלמודי קמיה
דר' יוחנן מאי עילת תא שמע דשלה רבי
אלעזר לגולה הורה רבי כר"מ מאיר וזהו כרכנן
נמי אורי אלא לאו ש"מ הא דאחריתא ש"מ:
מתני' "שחט מאה חיות במקום אחד
כסוי אחד לכולן מאה עופות במקום אחד
כסוי אחד לכולן חיה ועוף במקום אחד
כסוי אחד לכולן רבי יהודה אומר שחט חיה
יכסנה ואח"כ ישחוט את העוף: **גמ'** ת"ר
חיה כל משמע חיה בין מרובה ובין מועטת
עוף כל משמע עוף בין מרובה ובין מועטת
מכאן אמרו שחט מאה חיות במקום אחד
כסוי אחד לכולן מאה עופות במקום אחד

כסוי אחד לכולן היה ועוף במקום אחד שחט היה יכסנה ואחר כך ישחוט את העוף ש הוא אומר יכי נפש כל בשר דמו בנפש קאמרי ליה רבנן האי או מיבעי ליה לחלק ור' דמו טובא משמע דכתיב כי נפש כל בשר דם היה רבי יהודה לענין ברכה שאינו מברך את אהא בריה דרבא ואמרי לה רב אהא בריה מתלמידי דרב "דדר ברונא ורב חננאל תל קאי עלייהו רב יבא סבא אמרו ליה הב לישתי אמר להו רב יבא סבא הכי אמר רב ליה למשתי חמרא הבא נמו כיון דאיטפל

עבודת כוכבים ופירן מאי אירא רוב אפילו מיעוט נמי
 משתטים מיעוטא דמיעוטא דאזכא לגביה חזקא היתא דמשיע
 דבריו נקא. ואש"י דפסקא איתו ואת נט' (ועל דף עט'
 קא' הייט' דשטא דאזכא חוששין: **אסור** דבו אשיית'
 ידי שבתא בורא פרי הגפן פרי למשיע קודם דברת המזון
 גמלה הכי נמי כסוי היו גמר אירא לנכך על השמיעה
 ואכסא דנכרתא וכן דפסקא כל הכשר (ולקמן דף קו:) אמרי
 י"א אלא דברת הנוצא ודאי תריך לנכך ודא דאמר להו דר'
 תחלה מכל מקום היה מורה להם שלא יטעו וישאו בלא
 נזין דברת למפרע ובשמן חזורין טעוין דברת לכתחלה
 דברת המזון על אותה סעודה כדאמר בנכרות (דף קא':
 א"כ כשיחזרו פשיטא דטעוין דברת לכתחלה וי"א דאמרי
 אייתו לקמייהו כו' דבה אבל אמר אזא תאכא דרש גלותא
 המזון אלא דברת שנכתלה וי"ל דנאותא תאכלא היה מעורב
 תחת דברותא (ופר') בעל היתא שיהא אורח אכילתו לנכך
 תחתה לא אכיל השפליג דאמר דלריך לנכך למפרע דמי
 תמימי יחזור לכן תריך לנכך למפרע קודם שיא שמה ישהה
 והשפליג יטעיל ידיו משעת אבל בהמ"א דף קא' אלא
 דבר חזקא דתניא כותיה עזרי פסחים (דף קב.) דנכר דמי
 תחלה לתקיעה קמא הדד וכו' ברייתא אפילו כדרי יבוסה דנכר

מסורת הש"ס

(6) וימתו סד: מתנות
(7) ונרצח: נח
ע"ש ברייתא כו. ע"ש
פסחים קנז. ד' וצ"ל
בדפוסים קלל נפ קמא
וב' ד"ה פסח: א' דש"ל
מ"ה הדג"ה הוא ע"י דש"ל
ומהר"ם (1) צ"ל ויחיו כל
מלך דמסקי הכא אם אמרי
כח עומדה וכל המלכי
פסקו לזכור להחיר איש
צ"ל וימתו כ"ה פסחים
ויחיו איכא כ"ה מהר"ם
ע"ש דש"ל. (2) ד' ד' ק"ל:

תורה אור השלם

1. ואיש איש מבני
ישראל ומן הדור הדור
בתוכם אשר יצור ציד
וזהו או עוף אשר יאכל
ושפך את דמו וכסחו
בעפר:
2. כי נפש כל בשר דמו
בנפשו הוא ואמר לבני
ישראל דם כל בשר לא
תאכלו כי נפש כל בשר
דמו הוא כל אכלו
ימת:

ל"ה תש"ס

תשוב' ד"ה לחלק ובר' משום דשטא אין חוששין. ע"י צצ"ק דף נד ע"א ודף פ ע"א:

מוסד רשמי

[illegible]